

REDAKCIJA:

Lėja Povilaitytė 12a

Sofija Varkulevičiūtė 11a

Rapolas Venckus 10b

Vakarė Černiauskaitė 6b

Gintaras Rusys 6d

ČMM Užkulisiai

NR. 5 (8)

2022 M. BALANDŽIO MĖN.

Redaktorės žodis

Sveikas, mielas Skaitytojau,

Turbūt ne veltui pavasario mėnesiai pavadinti paukščių vardais – kovas, balandis, gegužė. Etnologai teigia, jog senovėje tikėta, kad pavasario šilumą ant sparnų atneša paukščiai. O kartu su šiltais saulės spinduliais viskas aplinkui ima busti, keltis ir skleistis. Šis gamtos gimimo džiaugsmas žavi mus savo beribe laisve, atsirandančiomis naujomis spalvomis ir ore pasklindančiu tik pavasariui būdingu aromatu. Pajauskime tą nuostabų pavasario dvelksmą, kuris netrukus virs energijos pliūpsniu, skatinančiu kurti, džiaugtis, dalintis širdies šiluma su artimaisiais ir mus supančiais žmonėmis.

Tegul baltasis taikos balandis atneša viltį, tikėjimą ir laisvę!

Pagarbiai laikraščio redaktorė Lėja Povilaitytė

Balandis 2022

<i>Pirm.</i>	<i>Antr.</i>	<i>Treč.</i>	<i>Ketv.</i>	<i>Penk.</i>	<i>Šešt.</i>	<i>Sekm.</i>
				1	2	3 „Pelenė“ (LNOBT 12h)
4 Konsultacija stojantiems į 1kl (18h)	5 Simf. orkestro koncertas (Jonavos kultūros centras)	6 Bendrojo forte- pijono skyriaus mokinių koncer- tas „Lietuvių kompozitorių kūry- ba“ (Beatričės salė)	7 Simf. orkestro 20-mečiui skirtas koncertas (Filharmonija 19h)	8 Spec. Fortepijo- no 5-12 kl. mokinių koncertas (S.Sondeckio koncertų salė)	9 „Niekelis“ (Šokio teatras 12h) Solfedžiavimo konkursas “Garsų mozai- ka” (304kl.)	10
11 Konsultacija stojantiems į 1kl (18h)	12 Fortepijono 1-4 kl. mokinių kon- certas (Beatričės salė) Styginių instr. Skyriaus XII kl. Mokinių koncer- tas (LMTA II rūmų salėje) Klasikinio šokio atlikimas VI, modulio atsi- skaitymas (Šokio teatras 10h; 11:15) Modernaus ir šiuolaikinio šokio technikų atlikimas VI, modulio atsi- skaitymas (Bendr. salė 15h)	13 Šiuolaikinės fortepijoninės muzikos koncer- tas (S.Sondeckio koncertų salė) Atvirų durų diena būsimiems muzikos sk. pirmokams su tėvais (17.30)	14 Duetinio šokio atlikimas II, modulio atsi- skaitymas (Šokio teatras 14h) Klasikinio šokio junginių atliki- mas II, modulio atsiskaitymas (106 salė 15h)	15 Kūno lavinimas ir traumų pre- vencija, modulio atsiskaitymas (Bendr. salė 11h) Charakterinio šokio atlikimas, modulio atsi- skaitymas (Šokio teatras 14h)	16	17 Šv. Velykos
18 Antra Šv. Velykų diena	19 <i>Atostogos</i> Konsultacija stojantiems į 1kl (18h)	20	21	22	23 Stojamieji egza- minai į 1kl.	24
25	26 Edukacinė ekskursija po mokyklą vaikams iš vaikų namų	27 Akompanimento skyriaus moki- nių koncertas (LMTA centri- nių rūmų S.Karoso salė) Vargonų muzi- kos koncertas / edukacija 14.00 S.Sondeckio salė	28	29 Smuikininkų 5-7 kl. ansamblio koncertas (S.Sondeckio koncertų salė)	30 Festiva- lis „Vizijos“ (Marijampolė) Koncertas KVMT	

Balandžio parodos

Centrinio pastato 2-ojo aukšto galerijoje „Lenktoji“ nuo kovo 9 d. iki balandžio 24 d. eksponuojama 11-12 klasės mokinių vitražų darbų paroda „Skambanti erdvė“ ir VDA student grafika.

Vitražų parodos kuratorius: V. Matonis.

„VDA grafika“ parodos kuratorius: L. Blažiūnas

Dailės skyriaus 1-ojo aukšto foje nuo balandžio 4 d. iki balandžio 16 d. vyksta 12-kės Lyjos Jagminaitės tapybos ir grafikos paroda „Still life“ (liet. „Naturmortas“).

Parodos kuratorius: A. Baltrūnas

Menas Lietuvoje ir pasaulyje

Marina Abramovič

Serbų kilmės menininkė, pagarsėjusi performansais, kuriuose ji peržengė skausmo, psichologinio nepatogumo ribas; savo kūną naudodama kaip įrankį kurti menui, Marina kalba apie laiko tėkmę, žmonių santykius. Ji sukūrė ir įvykdė tokius performansus, kaip „Rythm 0“, kurio metu ji leido publikai daryti su ja ką panorėsianti; „Rest Energy“, per kurį su mylimuoju ir partneriu Ulay‘umi, laikė lanką, į kurį įdėtą strėlę nukreipęs į jos širdį laikė vyras; ir paskutinį jų bendras performansą „Lovers“, jo metu jie ėjo nuo skirtingų Didžiosios Kinijos sienos galų ir susitiko vidury, vėliau išsiskirdami fiziškai ir dvasiškai.

Marina Abramovič pradėjusi paskaitą Kaune, kovo 31 dieną paprašė nusifotografuoti visą auditoriją, nes tai didžiausia minia, prieš kurią jai yra tekę kalbėti.

Kovo 29-ąją Kauno paveikslų galerijoje pradėjo veikti serbų menininkės paroda „Būties atmintis“, o paskutinę mėnesio dieną Kauno – Europos kultūros sostinės – viešnia „Žalgirio“ arenoje skaitė viešą paskaitą „Performansas. Praeitis. Dabartis. Ateitis“. Per pustrėčios valandos trukusį susitikimą ji daugiausia kalbėjo apie praeitį, dažnai minėjo dabartį („gyvenkite šia

akimirka“ ir pan.), o apie performanso ateitį, regis, nepasakė nieko.

76-erių M. Abramovič tvirtino, kad meno kūrybai reikia atiduoti visas pastangas, menas neturi būti bjaurus ar gražus – jis turi kalbėti tiesą. Vardijo menininkus, kurie jai padarė didžiausią įtaką: Yves Kleinas, Alessandro Manzoni, Jacksonas Pollockas, Constantinas Brancusi, Kazimiras Malevičius, Josephas Beuys, Pietas Mondrianas, Laurie Anderson, Pina Bausch, Alejandro Jodorowsky, Tehching Hsieh.

Pati savo pirmąjį piešinį sukūrė būdama 14-os. Ir penkis dešimtmečius laukė pripažinimo. Sakė netikinti, kad menas galėtų pakeisti pasaulį, tačiau teigė, kad jis parodo svarbias temas ir kelia žmogaus dvasią. Be abejo, menininkas turi prisiimti atsakomybę, ypač tokiais laikais kaip dabar.

M. Abramovič, demonstruodama archyvinę medžiagą, aptarė performanso įtaką šokio menui, muzikai, kinui, madai ir populiariajai kultūrai. Skyrė dėmesio ir Jonui Mekui, tuo sukeldama publikos pasitenkinimą ir ovacijas. Teigė, esą lietuvių kilmės menininkas buvo smalsus, poetiškas, mėgo eksperimentuoti, turėjo humoro jausmą, buvo kūrybingas ir svarbiausia – puikus žmogus.

„Kalbant apie menininkus ir kūrybingumą, visą žmoniją daliju į dvi dalis – originalus ir jų pasekėjus. Jonas neabejotinai buvo tikras originalas“ – pabrėžė Kauno viešnia tą vakarą. Tada papasakojo apie garsiausius savo ir kitų menininkų performansus. Paragino kai kurių patiems nekartoti, tačiau pasiūlė ir mažiau skausmingų. Pavyzdžiui, lėtai atidarinėti ir uždarinėti duris, neišeinant ir neįeinant. Pasak menininkės, po trijų valandų durys jau nebėra durys, jos virsta erdve, visata. Kartojimas perkelia žmogų į kitą būseną.

Performanso motina taip pat pasidalijo vienu jos taikomu pratimu, kaip įveikti neapykantą, pyktį. Reikia atsisėsti į kėdę, giliai kvėpuoti ir staiga sulaikyti kvapą. Taip išbūti tol, kol atrodo, kad prarandi sąmonę. Tada įkvėpti šviežio oro. „Jis ir suvokimas, kad esi gyvas, pyktį sumažins bent 80 procentų“, – tikino M. Abramovič.

Paskutinį paskaitos pusvalandį M. Abramovič paskyrė atsakymams į publikos klausimus. Paašškėjo, kad per 50 metų menininkė išsigydė visus sielos skausmus, jaučiasi puikiai. Po susitikimų su gausiomis auditorijomis ji iškart grįžta namo, ilgai maudosi po dušu, tada geria pieną ir stengiasi apie nieką negalvoti. Taip, esą, suvaldanti, nuslopinanti per pasirodymus iš publikos gautą milžiniško dydžio energiją. Po paskaitos liko jausmas lyg bučiau bedravus su menininke ne tūkstančius žmonių talpinančioje salėje, o atsisėdus prie stalo, akis į akį. Marina nebijojo familiarumo bendraudama su publika, nesigėdijo klysti ir spinduliavo žmogiška energija.

Parengė: Sofija Varkulevičiūtė Ila

Aplankyk!

„Nacionalinės M. K. Čiurlionio menų mokyklos simfoninio orkestro 20-mečiui skirtas koncertas“

2022-04-07 19:00

(Filharmonijos Didžioji salė, Vilnius)

Atlikėjai:

Nacionalinės M. K. Čiurlionio menų mokyklos simfoninis orkestras ir solistai

Meno vadovas ir dirigentas Martynas Staškus

Programa:

Johanno Sebastiano Bacho, Josepho Haydno, Maxo Brucho, Davido Popperio, Reinholdo Glière'o ir kitų kompozitorių kūriniai

2021 m. atšventusi savo 75-mečio jubiliejų, Nacionalinė M. K. Čiurlionio menų mokykla vėl kviečia į šventę! Šį kartą 20-mečio sukaktį mini mokyklos simfoninis orkestras. Dabartinis kolektyvas įkurtas 2002 m. kaip praeityje buvusio garsaus styginių orkestro, kurio įkūrėjas yra prof. Saulius Sondeckis, veiklos tęsa. Nuo pat orkestro įkūrimo jam vadovauja Nacionalinio operos ir baletų teatro dirigentas Martynas Staškus. Mokyklos simfoninis orkestras parengė daug puikių muzikantų, sėkmingai grojančių įvairiuose Lietuvos ir pasaulio orkestruose, koncertuojančių solistų.

„Visus metus dirbam, o pavasarį koncertuojame. Visur esame laukiami, salės pilnos. Šis orkestras nepaprastai geras. O sėkmę ir įvertinimą lemia atsakingas mokytojų darbas ir vis didėjantis moksleivių entuziazmas“, – yra sakęs orkestro meno vadovas M. Staškus. Nacionalinė filharmonija jau daugelį metų puoselėja gražią tradiciją kasmet pavasarį suteikti progą Nacionalinės M. K. Čiurlionio menų mokyklos orkestrui ir talentingiems solistams pasirodyti šioje svarbiausioje Lietuvos koncertų salėje.

Opera-monodrama „Tuščios valandos“

2022-04-06 19:00

(Filharmonijos Didžioji salė, Vilnius)

Atlikėjai:

Klaipėdos kamerinis orkestras (meno vadovas Mindaugas Bačkus)

Vokalinis ansamblis SINGCHRONIZE (meno vadovas Egidijus Kaveckas)

Solistė Agnė Stančikaitė (sopranas)

Aktorė Monika Valkūnaitė

Gaivilė Simaitytė (fortepijonas)

Dirigentas Alexis Soriano (Ispanija)

Kompozitorius Ricardo Llorca

Režisierė Loretta Vaskova

Kostiumų dailininkė Žaneta Černė

Vaizdo projekcijų autorius Rimas Sakalauskas

Programa:

RICARDO LLORCA – opera-monodrama „Tuščios valandos“

„Tuščios valandos“ („The Empty Hours“) – tai ispanų kompozitoriaus Ricardo Llorcos opera-monodrama apie vienišą moterį, priklausomą nuo interneto ir gyvenančią savo fantazijų pasaulyje. Tai bandymas tyrinėti išsivysčiusių Vakarų šalių visuomenėje paplitusią psichologinę būklę: vieną skausmingiausių išgyvenimų, kuriuos tenka patirti šiandienos žmogui – vienišumą ir vis stiprėjantį tuštumos pojūtį. Opera „Tuščios valandos“ atspindi neblėstantį kompozitoriaus domėjimąsi tradicinių komponavimo technikų ir šiuolaikinės muzikos elementų derinimo galimybėmis. Įkvėpimo kūrinio teminei medžiagai ir struktūrai R. Llorca sėmėsi iš italų ir ispanų renesanso muzikos bei XVII a. operų rečitatyvų, jungiamų su šiuolaikiškesne muzikos kalba. Operos siužetas pagrįstas tikra istorija, nutikusia Niujorke. Kūrinys gali būti suvokiamas tiek kaip tradicinis, tiek kaip modernus veikalas. Tai daro jį suprantamesnį platesnei klausytojų auditorijai.

Operoje atskleidžiamas visuomenės susiskaldymas, izoliacija ir technologinę pažangą lydintis tapatybės praradimas – itin aktualios dabarties visuomenės temos. Vienišos moters asmenybės dvilypumą sustiprina režisierės Loretos Vaskovos sprendimas solistės partiją – dainuojamąją ir kalbamąją – padalinti dviem atlikėjoms: dainininkei (sopranas Agnė Stančikaitė) ir aktorei (Monika Valkūnaitė).

Operos pastatymą inicijavo žymus lietuvių kilmės ispanų dirigentas, „New York Opera Society“ meno vadovas Alexis Soriano, anksčiau dirigavęs keliems šio kūrinio pastatymams. Operos premjera Lietuvoje (Klaipėdos koncertų salės (KKS) projektas) įvyko 2020 m. rugsėjo 17 d. Klaipėdos koncertų salėje, festivalyje „Permainų muzika“.

LVSO | „DMITRI LEVKOVICH: VAKARAS SU S. RACHMANINOVU”

2022-04-08 19:00

(Valdovų rūmai, Vilnius)

Atlikėjai:

Dmitri Levkovich (fortepijonas)

Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras

Programa:

S. Rachmaninov. Koncertas fortepijonui Nr. 2 c-moll, op. 18

S. Rachmaninov. Simfonija Nr. 2 e-moll, op. 27

Kanadoje gyvenantis ukrainiečių kilmės menininkas Dmitrijus Levkovičius gimė turėdamas du pašaukimus:

pianisto ir kompozitoriaus. D. Levkovičiaus fortepijoniniai pasirodymai giriami už „neeilinį meninį išprusimą“ (vokiečių dienraštis „Frankfurter Allgemeine Zeitung“) ir „muzikos supratimą, toli lenkiantį daugumą jo bendraamžių“ („American Record Guide“). O originalios kompozicijos sulaukė „Philadelphia’s Broad Street Review“ įvertinimų už „nuoširdžias melodijas“ ir „didžiules emocines bangas“.

Fortepijono meno D. Levkovičius mokėsi pas legendinį armėnų pianistą Sergejų Babajaną ir „Curtis“ muzikos institute JAV. D. Levkovičius tapo daugybės tarptautinių konkursų nugalėtoju, pelnė publikos ir specialiųjų prizus. Pianistas jau yra koncertavęs tokiose pasaulio koncertų salėse kaip Berlyno filharmonija, Paryžiaus Eliziejaus laukų teatras, Niujorko „Carnegie Hall“, Maskvos konservatorija, Sankt Peterburgo Marijos teatras, Varšuvos filharmonija ir kitos. Šį vakarą D. Levkovičiaus žvaigždė švies Vilniuje, kur kartu su maestro Dmitrijaus Lisso diriguojamu Lietuvos valstybiniu simfoniniu orkestru pianistas atliks Sergejaus Rachmaninovo (1873–1943) koncertą fortepijonui Nr. 2 – vieną žymiausių kompozitoriaus darbų, galutinai įtvirtinusių jo šlovę. 1901 m. parašytas Antrasis koncertas fortepijonui buvo esminis lūžis po trejus metus trukusios S. Rachmaninovo klinikinės depresijos ir vadinamojo „kūrybinio bloko“, kai po absoliučią nesėkmę patyrusios pirmosios simfonijos premjeros kompozitorius daugiau nebegalėjo kurti muzikos. Antrąjį koncertą fortepijonui S. Rachmaninovas dedikavo savo gydytojui Nikolajui Daliui, dėl kurio taikytos hipnozės ir palaikančios terapijos kompozitorius įveikė ligą ir vėl galėjo kurti.

Antrojoje koncerto dalyje Lietuvos valstybinis simfoninis orkestras atliks S. Rachmaninovo simfoniją Nr. 2. Simfonija buvo parašyta Drezdene (Vokietijoje), kuriame, bėgdamas nuo Rusijos revoliucijos ir norėdamas visiškai atsidėti muzikos rašymui, kompozitorius su šeima praleido trejus metus.

„Harmonijos gudručiai“

Kiekvienais metais antrojo pusmečio pradžioje mokyklos harmonijos dalyko mokytojai organizuoja „Harmonijos gudručių“ konkursą. Šiomet jis jau 14-asis. Konkurso formatas nuolat keitėsi. Pradinį variantą sudarė du turai. Pirmame ture 10–12 klasių mokiniai harmonizudavo melodiją raštu, o penki geriausiai atlikę užduotį, antrame ture skambindavo fortepijonu sekvenciją ir moduliacijos periodą. Vėliau, papildžius muzikos istorijos dalyko užduotimis, konkursas pavadintas „Muzikos labirintais“. Pastaraisiais metais konkursas susiaurintas iki minimumo. Konkurse dalyvauja dešimtokai ir vienuoliktokai, organizuojamas tik vienas turas. Konkurso užduotis – suharmonizuoti melodiją raštu. Trys dešimtų ir trys vienuoliktų klasių mokiniai, geriausiai atlikę užduotį, apdovanoti mokyklos prizais.

Šių metų konkurso nugalėtojais tapo:

Leticija Mažulytė – I vieta (*II gimn. kl.*)

Rapolas Venckus – II vieta (*II gimn. kl.*)

Auksė Antanavičiūtė – III vieta (*II gimn. kl.*)

Brigita Beinarytė – I vieta (*III gimn. kl.*)

Sofija Varkulevičiūtė – II vieta (*III gimn. kl.*)

Ugnius Betingis – III vieta (*III gimn. kl.*)

Parengė: Rapolas Venckus 10b

Pokalbis su ukrainiečiais čiurlioniukais

Kovo 8 d. mūsų mokykla atvėrė duris karo negandų iš gimtosios šalies išvarytiems jauniems talentams. Šiuo metu mokyklos muzikos ir baletu skyriuose mokosi aštuoniolika ukrainiečių iš Kijevo ir Charkivo choreografijos koledžų bei Kijevo muzikos koledžo. Be tėvų atvykę moksleiviai apgyvendinti mokyklos bendrabutyje, jų – penkiolika. Jauniausia mokinė yra penktokė, vyriausi gyventojai – vienuoliktojai (Ukrainoje tai abiturientinė klasė). Viena pirmųjų į mokyklą atvykusių ukrainiečių yra Darina, kuri pirmąjį mokslo metų pusmetį mokėsi pas mus, po to išvyko namo ir dėl karo vėl grįžo pas mus. Mokyklos direktoriaus pagalba į mokslo procesą ukrainiečiai integruoti labai greitai: nuotoliniu būdu lanko ukrainietiškas pamokas, patirties semiasi meninio ugdymo pamokose, taip pat, kartu šoka mokyklos spektakliuose. Džiugu, kad esame vienintelė mokykla suteikianti ukrainiečiams daugiausiai lietuvių kalbos pamokų.

Jeigu norėtumėte prisidėti, galite paramą pervesti į specialią mokyklos sąskaitą LT137044060001552640. Ir išduosiu nedidelę paslaptį, balandžio mėnesio gale ukrainiečiai mums ruošia staigmeną!

Kaip jautėtės atvykę į naują mokyklą ir ar buvo sunku, esant kitoje šalyje, integruotis į ją?

Sofia: Tik atvykus į mokyklą buvo labai sunku. Dėl karo veiksnių kelionė užtruko apie penkis dienas, per kurias patyriau daug streso, tačiau naujoje vietoje visi labai maloniai priėmė, parodė savo gerumą bei nuoširdumą. Galiu pasakyti, kad visi čia esantys yra rūpestingi, išgyvena dėl mūsų ir padeda, lyg mes būtumėme šios mokyklos vaikai. Labai tuo džiaugiuosi!

Nikita: Aš važiauvau ne taip ilgai, kaip Sofia, tik pusantros dienos. Bet man taip pat labai sunku, nes pirmą kartą teko atsidurti taip toli nuo šeimos. 10 dienų buvo ilgiausias laikotarpis, kai buvau išvykęs iš namų. Jau šiek tiek pripratau prie naujos aplinkos, čia man viskas patinka, bet vis tiek jaučiuosi ne savoje vietoje ir dėl to yra sunku.

Daria: Važiauvau čia labai ilgai, bet man pasisekė, kad buvau ne viena, o su savo drauge. Iš pradžių buvo sunku ir baisu: išgyvenau, viskas

nauja, kita vieta, nemokėjau kalbos, bet noriu paantrinti Sofijai, kad visi padeda ir rūpinasi mumis, o tai padeda greičiau ir lengviau integruotis į bendruomenę. Esame už tai labai dėkingi.

Su kokiais sunkumais susiduriate? Kokios pagalbos sulaukiate iš klasiokų, kitų žmonių?

Sofia: Išvažiuojant iš Ukrainos tėvai man pasakė: „Tu mūsų ateitį, tu gelbėkis, o mes liksim.“ Sudėtingiausias dalykas, kurį turėjau įveikti išvykusi iš namų, tai buvimas vienai. Teko vienai 18 valandų traukiniu važiuoti iki Lvovo, vienai kirsti Lenkijos sieną ir judėti iki Varšuvos ir tik tada į Vilnių. Labai stresavau nežinodama,

ar mane praleis per sieną, ar ne. Amžinai būsiu dėkinga Anželikai Cholinai, kuri padėjo man išvažiuoti iš Ukrainos. Taip pat esu dėkinga Eligijui Butkui, Olesiai Shaytanovai, kurie išgyveno ir visiems padėjo; Justinai Miliauskaitei,

kuri rūpinasi ir bendrauja su mumis bendrabutyje; šokio mokytojams Linai, Sigutei, Pauliui. Klasės draugai labai padėjo įsilieti į kolektyvą. Trumpai tariant, čia jokių sunkumų nepatiriame: mus viskuo aprūpina, sudaro geras gyvenimo sąlygas, kad mums būtų kuo paprasčiau.

Nikita: Prisdėsiu prie Sofijos žodžių: aplinkiniai padėjo įsilieti į kolektyvą, taip pat pasirūpino gyvenamąja vieta, baleto reikmenimis, maistu. O dėl sunkumų – jų šiaip neturėjau, nes sieną su manimi kirto močiutė ir senelis, kurie vėliau grįžo atgal į Ukrainą. Varšuvoje mane pasitiko ten gyvenantis dėdė, padėjo įsėsti į autobusą. Labai gerai, kad dabar esame Europos Sąjungoje, bet sunku, kad visas gyvenimas liko ten: visi pažįstami, draugai, šeima, daiktai- visiškai viskas. Tai ir yra pats didžiausias sunkumas man.

Daria: Noriu pritarti Nikitai - pats didžiausias sunkumas, kad teko išsiskirti su savo šalimi, namais, ten liko visa šeima, draugai, mokslai, mūsų pedagogai. Tai labai sunku psichologiškai. Kelias buvo sunkus, taip pat buvo nelengva kirsti

sieną, bet esu labai dėkinga Olesiai Shaytanovai, kuri mums padėjo visomis jėgomis. Didžiausias AČIŪ visiems bendrabučio auklėtojams, kad padėjo viską susitvarkyti, net su psichologinėmis problemomis. Ačiū visiems, kas padėjo įsilieti į kolektyvą, ir merginoms, kurios vertė, nes kalbos nežinojimas yra didelė problema.

Kokie pirmi išpūdžiai mūsų šalyje? Ar patinka Vilnius?

Daria: Iš tikrųjų, pirmuosius išpūdžius patyriau 2021-ųjų metų lapkričio mėnesį, kai atvažiavau į Vilnių gastrolėms. Vilniaus miestas man labai patinka. Jis toks gražus, mažas ir labai jaukus. Daugelis su mumis eidavo pasivaikščioti, tuo pačiu metu aprodydami miestą ir jo įžomybes.

Sofia: Miestas man patinka tuo, kad yra be galo jaukus savo kompaktiškumu. Jame viskas arti ir labai disciplinuota, pavyzdžiui, autobusai važiuoja tiksliai pagal tvarkaraščius. Iš pradžių tai buvo labai neįprasta, bet malonu. Vilnius labai švarus miestas ir nuostabiai gražus. Dar daug ką norėčiau apsilankyti ir tikiuosi, kad tai pavyks. Aš tiesiog įsimylėjau šį miestą.

Nikita: Deja, bet dar nespėjau gerai apžiūrėti viso miesto. Iš to, ką mačiau, jis labai gražus, jaukus ir ypatingai švarus. Neįprasta, kad viskas taip organizuota ir viskas taip anksti užsidaro, ne

taip kaip Ukrainoje (Ukrainoje viskas dirba ištiesą parą), bet miestas - klasiškas.

Ko labiausiai trūksta?

Visi: Tėvų, draugų, prisiminimų, savo kambario ir mažų kainų!

Ar sunku mokytis lietuvių kalbos?

Sofia: Mokytis naujų kalbų labai įdomu ir mes visi norime išmokti lietuvių kalbą, kad taip atsidėkotume ir išreikštume pagarbą jums, jūsų tradicijoms ir tautiškumui. Bet jūsų gramatika labai sudėtinga. Bandome ją suprasti ir labai dėkojame lietuvių mokytojai Apolonijai, kuri mielai noru mus kasdien moko ir nepasiduoda, kai mums nesiseka. Ji ne moteris, o tiesiog svajonė! Jaučiame ir pirmąjį progresą: mokam skaičiuoti iki dvidešimt, žinom savaitės dienas ir kai kuriuos veiksmažodžius. Jau per klasikinio ar moderno pamokas po truputį suprantam mokytojus.

Daria: Tai labai sunki kalba! Bet įdomu mokytis, labai daug garsų, kurių nėra rusų kalboje. Sunku išstarti žodžius, labai sunku teisingai susidėlioti kirčius.

Nikita: „Mes dabar jau truputį suprantam lietuviškai, bet nekalbame“, – lietuviškai pasakė Nikita.

Ką mėgsti veikti laisvalaikiu?

Daria: Ukrainoje labiausiai mėgstu bendrauti su savo klasiokais, draugais. O čia- su žmonėmis, kuriuos sutikome.

Nikita: Vakaraus smagu susitikti visiems kartu.

Sofia: Labai mėgstu vaikščioti, aplankyti naujas vietas, tyrinėti miestą.

Kokie tavo ateities planai?

Daria: Dabar labai sunku kalbėti apie planus, nes jie buvo Ukrainoje. Dėl vykstančio karo Ukrainoje man sunku apsispręsti dėl būsimos profesijos, bet tikiuosi, kad greitai metu viskas pasibaigs ir galėsime grįžti į savo akademiją, gauti atestatus ir eiti į teatrą.

Nikita: Visiškai sutinku su Daša. Viena, ką galiu pasakyti, tai artimiausiu metu aš ir keletas žmonių iš Ukrainos teatro planuojame vykti į gastroles, tikriausiai į Norvegiją ar į Čilę. O šiaip kitokių planų nėra, nes situacija tėvynėje sunki.

Sofia: Pritariu, kad dabar sunku kalbėti apie planus, nes visi labai pasiilgome savo šalies, visi norime sugrįžti. Bet visgi norėčiau pasilikti čia, 12-toje šiuolaikinio šokio specialybės klasėje, nes pamilau šiuolaikinį šokį. Tai tik artimiausi planai.

Ko norėtumėte palinkėti skaitytojams ir pasauliui?

Norėtume palinkėti, kad pas jus niekada neįvyktų tai, kas įvyko pas mus, kad netektų visko staiga mesti ir palikti savo šeimą bei draugus. O jeigu netyčia taip atsitiktų (galbūt ir dėl kitų priežasčių), kad būtumėte priimti taip pat šiltai, kaip jūs priėmėte mus!

Ačiū už pokalbį Sofia Vlasova, Nikita Potopčiuk, Daria Manoilo!

*Parengė: Lėja Povilaitytė 12a
Vertė: Darja Jegorova 11a*

Teatro diena—Auksiniai scenos kryžiai

Pirmieji įvairių sričių teatro menininkų apdovanojimai buvo surengti 1992 m. kovo 27-ąją dieną, taip Tarptautinės teatro dienos proga pagerbiant teatralus už jų per sezoną nuveiktus darbus. Apdovanojimai buvo suskirstyti į 14 nominacijų. 1995–2002 metais renginį kuravo Teatro ir kino fondas prie Lietuvos teatro sąjungos, o pagrindinis prizas buvo skulptoriaus Stanislovo Kuzmos sukurtos „Kristoforo“ statulėlės. 2002–2003 metais apdovanojimus, siekiant kilstelėti jų meninį lygį, perėmė Kultūros ministerija. Įprastas „Kristoforo“ statulėles pakeitė piniginis 5 tūkstančių vertės prizas. Tačiau teatro menininkai nebuvo tuo patenkinti, nes vien tik piniginis prizas negalėjo įprasminti apdovanojimo.

Taigi nuo 2004 metų pagrindiniu kiekvienos nominacijos, jų kiekis išaugo iki 17-os, prizų tapo Rūtos Ničajienės

sukurtas „Auksinis scenos kryžius“, su kryžiuje įkomponuotu 1930 m. įsteigtu Valstybės teatro garbės ženkliu, kuriuo tarpukario Lietuvoje buvo apdovanojami labiausiai nusipelnę teatro menininkai.

Premijomis siekiama įvertinti profesionaliojo scenos meno srities kūrėjų, tyrėjų ir kitų meno srities darbuotojų reikšmingiausius 2021 metų darbus ir išskirtinius profesinius laimėjimus. Konkurso laureatams įteikiami atminimo ženklai „Auksiniai scenos kryžiai“, o už naujų sceninės išraiškos formų paieškas – atminimo ženklas „Boriso Dauguviečio auskaras“.

Kaip pažymėjo komisijos nariai, šiemet vertinimui buvo pateiktas iki šiol didžiausias scenos darbų skaičius – 120. Iš viso į „Auksinių scenos kryžių“ nominacijas išrinkta trečdalis pateiktų darbų. „Auksinių scenos kryžių“ komisijai pristatyti spektakliai vertinti remiantis atnaujintais Profesionaliojo

scenos meno premijų skyrimo nuostatais. „Pagal juos nuo šiol sudaromi ne geriausiųjų trejetukai, o kiekvienoje kategorijoje išskiriama iki penkių pozicijų. Komisija kūrėjo įtraukimą į nominaciją traktuoja jau kaip įvertinimą, tad dabar šis nominacijų skaičiaus praplėtimas leidžia į geriausių metų darbų sąrašą įtraukti daugiau kūrėjų ir atkreipti dėmesį į jų kūrybą“, – akcentavo komisijos nariai. Jie pažymi, kad bendras nominacijų skaičius (septyniolika) nepasikeitė, pakito tik kelios nominacijų kategorijos, kurios

tiesiogiai susijusios su sukurtais ir pateiktais spektakliais bei išryškėjusiomis tendencijomis. Pavyzdžiui, komisijos sprendimu vietoje pernai sukurtos „Aktorių ansamblio“ nominacijos šiemet atsirado „Nepagrindinis vaidmuo“, o „Vaizdo projekcijų menininko“ nominaciją pakeitė kostiumų dailininkai. Į „Šokėjos / Šokėjo“ nominaciją pateko tik moterys kūrėjos, o „Jaunosios menininkės / Jaunojo menininko“ – tik vyrai. Tą, pasak komisijos narių, vėlgi padiktavo sukurti darbai.

Sofija Varkulevičiūtė 11a

Meno veidai

Apie Maja Pliseckaja ...

Grakščios kojos, kerintys judesiai, artistiškumas, meilė ir atsidavimas šokiui. Tokiais žodžiais galima apibūdinti baletos scenos numylėtinę - Maja Pliseckaja.

Maja Pliseckaja gimė 1925-ųjų lapkritį Maskvoje. Jos tėvai buvo žydų kilmės. Kai būsimajai baletos primadonai buvo vos trylika, jos tėvas buvo apšauktas „liaudies priešu“ ir sušaudytas, o motina – apkaltinta išdavyste ir su Majos mažuoju broliuku išsiųsta į koncentracijos stovyklą, o vėliau išstremta į Kazachstaną.

Po šių skaudžių įvykių Mają įsivaikino jos teta, kurios deka būsimoji šokėja ir susipažino su baletu. Greitai buvo pastebėtas mergaitės talentas, ir vos pradėjusi karjerą, Maja buvo paskirta atlikti pagrindinį vaidmenį L. Minkaus balete „Pakita“ .

Sulaukus 24 metų jai teko šokti per J. Stalino gimtadienį. Nors pasirodymas tokia proga ir reiškė pripažinimą bei galimybę kurti kiek laisviau, vis dėlto dar dešimtmetį jai nebuvo leidžiama išvykti gastrolių į užsienį.

Specialiai Pliseckajai baletus kūrė choreografai Jurijus Grigorovičius, Rolandas Petit, Alberto Alonso, Morisas Bežaras, taip pat jos vyras kompozitorius Rodionas Ščedrinas. Jos talentu buvo žavėtasi ne mažiau, negu dabar. Iki pat septyniasdešimties ji vis dar pasirodydavo scenoje, buvo geidžiama mokytoja, choreografė, baletu konkursų visame pasaulyje komisijos narė. Gyvenimo pabaigoje Pliseckaja didžiąją dalį laiko leido Vokietijoje - ten įkūrė fondą, skirtą remti baletu ir muzikos kūrėjams bei atlikėjams. Maja taip pat turėjo Lietuvos respublikos pilietybę ir dažnai su savo vyru Rodionu Ščedrinu Trakuose leisdavo vasaras.

Iki dabar Mają Pliseckają galime laikyti balerinos primadona, pavyzdžiu ir autoritetu kitiems pasaulio šokėjams.

Vakarė Černiauskaitė 6b

Pasaulinė grafinio dizaino diena

Pasaulinė grafinio dizaino diena minima balandžio 27 dieną. 1963-ųjų metų dieną buvo įsteigta Tarptautinė dizaino taryba („International Council of Design“). Tai buvo didžiulis įvykis. Na, o pati šventė pradėta švęsti nuo 1995 m., pasaulinės grafinio dizaino asociacijos iniciatyva. Tai profesinė grafikos dizainerių šventė.

Grafinio dizaino terminą pirmą kartą 1922 m. panaudojo JAV dizaineris William Addison Dwiggins. Kaip ir daugelis kitų dizaino rūšių, grafinis dizainas gali būti apibūdinamas, kaip tam tikrų problemų sprendimo būdas, naudojantis specifinėmis vizualinėmis priemonėmis ir įgūdžiais. Grafinis dizainas glaudžiai susijęs su komunikacija ir informacijos perdavimu — tai vaizdu, tekstu, spalva, pojūčiais perteikiama konkreti žinia. Ne veltui dažnai dizaineriai

apibūdinami, kaip žmonės, stovintys ant ribos, skiriančios mokslą ir meną. Dirbantiems šioje srityje būtinas ne tik estetikos jausmas, kūrybingumas, meniniai įgūdžiai, bet ir pastabumas, logika, analitinis mąstymas.

Tarptautinė šokio diena

Viso pasaulio šokio bendruomenė ir entuziastai nuo 1982 m. balandžio 29 d. UNESCO sprendimu švenčia Tarptautinę šokio dieną. Šią dieną gimė ir prancūzų kilmės baletmeisteris Žanas Žoržas Noveras (1727-1810). Jis buvo žymus choreografinio meno reformatorius ir teoretikas, laikomas šiuolaikinio baletu „tėvu“.

Pagrindiniai kasmetinės šokio dienos tikslai – atkreipti dėmesį į šokio meną, mėgautis šio meno universalumu, griaušančiu politinius, kultūrinius ir etninius barjerus, burti žmones visiems suprantama šokio kalba.

Šokio menas kilo iš liaudiškų apeigų – šokių, skirtų dėkoti ir garbinti dievus. Vėliau šokis tapo

malonumu, pramoga bei scenos menu, kuris jungia emociją, kūno plastiką ir lankstumą.

Vis tik šokis ilgą laiką tebuvo operos ar vaidinimo dalis, divertismentas. Savarankiška scenos meno šaka baletas tapo tik XVIII a. antroje pusėje, kai prancūzų baletmeisteris Ž. Ž. Noveras įgyvendino reformas: jis atskyrė baletą nuo operos ir sujungė su antikinė pantomima. Jo pastatytoje operoje „Medėja ir Jasonas“ artistas Vesteris pirmą kartą išėjo į sceną be kaukės. Ž. Ž. Noveras stengėsi sujungti dailę, muziką, choreografiją, technikos ir šviesos efektus į vientisą dramatišką spektaklį. Šiandien gyvuoja daug atskirų šokio krypčių, stilių, kurie kiekvienas yra be galo įdomūs ir savotiški.

Lėja Povilaitytė 12a

Tarptautinė džiazos diena

Kasmet visame pasaulyje, Balandžio 30 dieną švenčiama tarptautinė džiazos diena.

Šis muzikos stilius atsirado XIX amžiau pradžioje. Didžiausią įtaką džiazos raidai padarė afroamerikietiška muzika. Ši pradėjo formuotis XVII amžiuje su į Ameriką vergijon atvežtais vakarų afrikiečiais.

Tarptautine džiazos diena siekiama kovoti su diskriminacija, skatinti kultūrų dialogą ir toleranciją, pagarbą žmogaus orumui, laisvei. Viso pasaulio džiazos garsenybės, mokslininkai, kompozitoriai, muzikantai, šokėjai, rašytojai ir mąstytojai kviečiami prisijungti prie šios dienos minėjimo.

Džiazas – visuotinė aistros ir geranoriškumo kalba. Ji vienija skirtingų kultūrų, religijų ir tautybių žmones, puoselėja ir stiprina bendravimą tarp įvairių grupių, rodo, kiek daug mes turime bendro.

Vakarė Černiauskaitė 6b

Gero apetito!

Portugališki pyragaičiai „Pastéis de Nata“

INGREDIENTAI:

1 pakelis šaldytos sluoksniuotos
tešlos
135 g cukraus
50 ml vandens
4 vnt kiaušinio tryniai
40 g kvietinių miltų
240 ml pieno
1 vnt citrinos žievelės
Žiupsnelis druskos
1 šaukštelis vanilės ekstrakto
Sviestas

PARUOŠIMO BŪDAS:

1. Į puodą įpilkite vandens, įdėkite cukraus, citrinos žievelę ir virkite ant vidutinės ugnies nemišydami, kol viskas įkais ir ištirps, po to nuimkite nuo ugnies ir atidėkite.

2. Į kitą puodą įpilkite miltus, druskos ir palaipsniui įmaišykite pieną. Dėkite puodą ant vidutinės-silpnos ugnies, kol viskas sutirštės bei nepamirškite nuolat maišyti. Nukėlus nuo ugnies puodą, į masę įpilkite vanilės ekstrakto ir išmaišykite.

3. Sujunkite gautą turinį su jau paruoštu ir atvėsusiu cukraus sirupu ir palikite, kad viskas atvėstų. Kol įdaras vėsta, iš sluoksniuotos tešlos suformuokite vamzdelį, kurį supjaustykite 2cm pločio gabalėliais bei iš jų iškočiokite blynelius.

4. Prieš dedant tešlos blynelius į keksiukų kepiamo formą, ją patepkite sviestu bei gražiai tešlos blynėlį prispauskite formoje – kuo plonesis tešlos sienelių storis tuo geriau. Į atvėsusio įdaro masę įmaišykite kiaušinių trynius. Paruoštu įdaru pripildykite visus tešlos „krepšelius“.

5. Įkaitintoje orkaitėje (iki 220 laipsnių) portugališkus pyragaičius kepkite 20 minučių, kad tešla gražiai paruduotų ir ant gelsvo įdaro atsirastų rudų dėmelių.

Skanaus!

Parinko: Lėja Povilaitytė 12a

Paskaitykime...

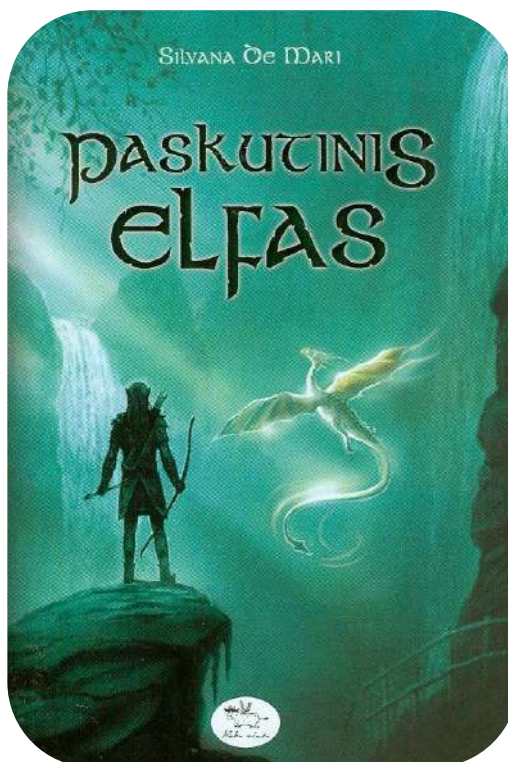
„Paskutinis elfas“

Silvana De Mari

Pasaulyje, merkiančiame nesibaigiančio lietaus, mažylis našlitis elfas keliauja tikėdamasis išsigelbėti. Jis sutinka moterį ir vyrą, kurie taip pat keliauja. Taip prasideda jų kelionė ten, kur, galbūt, jų laukia išsigelbėjimas. Elfai kaltinami už visas žmonių problemas, tad mažylis elfukas su savo bendražygiais pagaunamas, ir juos jau ruošiasi pakarti... Bet jie sėkmingai pasprunka. Elfukas, bėgdamas nuo užpuolikų, pamato pranašystes apie paskutinį drakoną ir paskutinį elfą. Tad jis leidžiasi ieškoti paskutinio drakono, kad išsipildytų pranašystė.

Tai knyga, kuri sudomins įvairaus amžiaus skaitytojus. Kiekvieną skaitytoją ši knyga įtrauks: bus ir humoro, kur skaitytojas nusijuoks, bus ir liūdesio, kai veikėjai kentės, bus ir įtampos, kai skaitytojas degs nekantrumu sužinoti, ar viskas gerai baigsis, ar veikėjams pavyks išsigelbėti. Mane labiausiai sujaudino knygos pabaiga.

Kiekvienas skaitytojas, skaitydamas šią knygą, susimąstys, kas yra tikras, ištikimas draugas, o ne apsimetėlis, kas turi tikrą širdį ir tave myli, o ne lipšniai „paburkuoja“ ir palieka nelaimėje. Siūlau visiems perskaityti šią knygą ir susimąstyti apie tikrąsias gyvenimo vertybes.

Gintaras Rusys 6d

Sveikiname!

Nacionalinė M. K. Čiurlionio menų mokykla

Sveikiname

III Respublikinio jaunųjų pianistų nuotolinio POLIFONIJOS KONKURSO laureates:

GODĄ CIKANAVIČIŪTĘ - Grand Prix
Diplomas už laisvai pasirinkto kūrinio atlikimą
Mokytoja Gabrielė Kondrotaitė

GRETĄ VIŠINSKAITĘ - I vieta
Diplomas už stilingą Menueto atlikimą
Mokytoja Vaida Kirvelytė

SALOMĖJĄ NARMONTAITĘ - I vieta
Diplomas už privalomo kūrinio atlikimą
Mokytoja Violeta Lipniagovienė

2022.02.21
Vilnius

Nacionalinė M. K. Čiurlionio menų mokykla

Sveikiname

Tarptautinio brolių Medinš jaunųjų pianistų konkurso laureatą

VYTAUTĄ POCIŪ - II vieta
Mokytojas Albina Šikšniūtė

2022.03.13-23
Ryga, Latvija

Nacionalinė M. K. Čiurlionio menų mokykla

Sveikiname

Tarptautinio konkurso „Europos muzika“ laurcatą

MYKOLĄ KUAN KEYS - Grand Prix
Mokytojas Antanas Taločka
Koncertmeisterė Jonė Punytė-Svigarienė

2022.01.05
Vilnius

Foto:Sasha Zhunitsyna

Foto:Sasha Zhunitsyna

MRf

Palaikymo koncertas

„KARTU GALIME DAUGIAU“

„Prisidedame tau, ką mokame daryti geriausiai“

DALYVAUJA:
IA Rostropovičiaus labdaros ir paramos fondas "Pagalba Lietuvai vaikams" stipendininkai,
Šv. Kristoforo kamerinis orkestras (meno vad. M. Barkauskas), dirigentas ir. Šeremikas

Foto: Tomas Dumbrasukas

Kviečiame visus gabius vaikus menui stoti į Nacionalinę M. K. Čiurlionio menu mokyklą. Nepraleiskite progos pabandyti, kol dar nevēlu!

<p>Nacionalinė M. K. Čiurlionio menų mokykla</p>	<p>SKELBIAMAS MOKINIŲ PRIĖMIMAS</p> <p>į muzikos, dailės ir baleto klases</p>
<p>Informacija apie egzaminus ir konsultacijas</p>	<p>Stojamieji egzaminai vyks: į 1 klasę - balandžio 23 d. (dokumentai priimami iki balandžio 20 d.); į 2 ir aukštesnes klases - birželio 4-5 d. (dokumentai priimami iki birželio 1 d.).</p>
<p>Trumpai apie mokyklą</p> <p>Paraiškos forma</p> <p>Informacija teikiama tel. +370 5 262 28 71, el. paštas info@cmm.lt</p>	

Dailės
skyrius

Muzikos
skyrius

Baleto
skyrius

Bendrasis
ugdymas

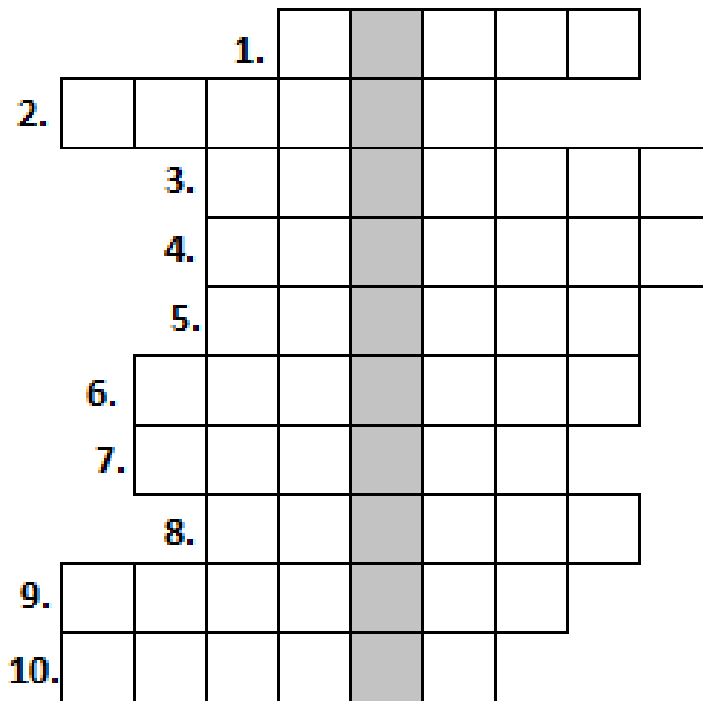

Šokio
teatras

Bendrabutis

Mažiesiems bendruomenės nariams

1. Valgomas grybas.
2. Ant keptuvės iškeptas mėnulis.
3. Giriasi, kad mėgsta vaikščioti vienas.
4. Į jį dedamos bulvės ir mėtomas kamuolys.
5. Kartais taip vadiname kompiuterį.
6. Paros laikas.
7. Be jo neapsieinama per gimtadienį.
8. Gyvas žadintuvas kaime.
9. Muzikos instrumentas.
10. Mokyklos baldas.

Juokų maišelis

- Tėti, šiandien aš vienintelis iš visos klasės atsakiau į mokytojos klausimą.
- Šaunuolis! Ir ko gi ji paklausė?
- Ji paklausė, kas išdaužė langą.
- Ir ką tu pasakei?
- Langą išdaužiau aš!

-
- Kada tu keliesi vasarą?
 - Kai pirmasis saulės spindulys pažvelgia pro mano langą.
 - Taip anksti?
 - Mano kambario langas į pietus...

-
- Ar turi brolių dvynių nuotrauką?
 - Taip. Štai ji!
 - Bet čia tik vienas tavo brolis!
 - Antrasis lygiai toks pats.

-
- Ką reiškia žalias šviesoforo signalas?
 - Greit užsidegs geltonas...

ČMM UŽKULISIAI KVIEČIA

**Jeį moki ir mėgsti maketuoti, rašyti
straipsnius, kalbinti pašnekovus, ar turi
įdomių, originalių idėjų ir esi atsakingas,
išbandyk savo jėgas prisijungdamas prie
mokyklos laikraščio komandos!**

**Laukiame tavo laiško
emmuzkulisiai@gmail.com**

